

KONSTANTINOPEL, den 13den December.

Langzamerhand keert het vertrouwen weder; terwijl ieder welgezinde met grond hoopt, dat de inwendige vrede des rijks niet gestoord worde. De berigten uit Alexandrie luiden ten minste zeer bevredigend. *Mehemed-Ali*, schijnt zich geheel en al aan de eischen der Porte te willen onderwerpen. Reeds meermalen heeft hij eene verzoening aanduidende taal gevoerd, zonder echter tot nog toe eene regstreeksche geneigdheid tot volkomen verzoening te kennen te geven. Ofschoon de bedreigingen der buitenlandsche mogendheden, tot hiertoe, haar gewenschte doel niet hebben mogen bereiken: de moeilijke stelling zijns zoons *Ibrahim* onder de oproerige Syriërs, is daartoe niet te min zeer bevorderlijk. Hij wil, zoo het heet, de wenschen van den Sultan voorkomen, en voornamelijk het district van Orfa ontruimen, hetwelk, volgens het verdrag van Koniah, niet door Arabische troepen had moeten bezet worden. Maar voegt men er bij, omdat hij vreest, dat de bezetting dezer landstreek door Ottomansche troepen, de kwade gezindheid, welke in Syrie tegen hem heerscht, zou kunnen bevorderen, verlangt en begeert hij niets minder dan het district van Orfa als neutraal behandeld te zien. Deze voorwaarde strookt echter geenszins met de bedoelingen der Porte, waarom de onderhandelingen ten opzichte van dit gewichtige punt waarschijnlijk tot langwijligheid aanleiding zullen geven.

Des niettegenstaande wordt hier (te Konstantinopel) met zekerheid van eene werkelijke ontruiming van Orfa gesproken, en dat de Porte aan *Reschid* de noodige bevelen zal doen geworden, om gemeld district binnen den kortst mogelijken tijd door Turksche troepen te bezetten, zonder dat dezelve bewoners door de daartoe vereischte oorlogskosten iets hoegenaamd zullen hebben te lijden. Het schijnt den vice-koning zeer aangenaam geweest te zijn, van de zijde des Sultans vernomen te hebben, dat deze de op te brengen schattingen verminderen wil, zoodra de vice-koning al de bij het verdrag van Koniah bepaalde verplichtingen en de daarop vastgestelde schatting-voldoening getrouwelijk naleefde. Hij zou bij deze gelegenheid de gezindheden van den Sultan zeer geprezen en zijn leedwezen betuigd hebben, dat de omstandigheden hem buiten staat gesteld hadden zijne geldelijke verplichtingen in allen deele te voldoen. Hij hoopte echter zijne hofhouding voor het vervolg zóó in te rigten, dat hij aan al die verplichtingen getrouw zou kunnen beantwoorden.

De gezondheids-toestand in Konstantinopel is bevredigend, het koudere jaargetijde maakt de aanvallen der pest thans zeer zeldzaam.

MUNCHEN, den 2den Januarij.

Eergisteren en gisteren hebben alhier de afscheids-bezoeken bij Z. K. H. den hertog van Leuchtenberg plaats gehad. Z. K. H. zal zich van hier naar Ostende begeven, zich aldaar naar Londen inschepen, en te Falmouth aan boord gaan van de Portugesche oorlogsbrik *Don Pedro*, om met dezelve naar Lissabon te vertrekken.

PARYS, den 5den Januarij.

Men leest in den *Temps*: « Bijaldien wij de dagbladen der vereenigde staten van Noord-Amerika wilden gelooven, zou ons gouvernement door dat land met eenen oorlog bedreigd worden. Het congres, dat op het punt is, om bij een te komen, zal zich ongetwijfeld met de overweging dezer zaak gaan bezig houden, welke veelligt door den voorzitter in zijne openings-rede, waarnaar men met ongeduld verlangt, zal worden aangeroerd.

« Een dagblad, dat als de officiele tolk van den eersten magistraat der republiek beschouwd wordt, beweert aanvankelijk, dat, bijaldien de oorlog het finantieele vraagstuk tusschen Frankrijk en Amerika moet beslissen, het zaak is om het reductie-traktaat te vernietigen en niet om 25 maar om 100 millioen te strijden.»

« Wij weten niet, welke betrekkingen er in dezen oogenblik tusschen onze diplomatie en het gouvernement der vereenigde staten bestaan, en in welk daglicht men de weigering onzer kamer ter voldoening der bewuste 25 millioen heeft voorgesteld; maar dit schijnt zeker, dat men geene tweede proefneming te gemoet ziet, welker gevolgen voor ons ten minste weinig twijfelachtig kunnen zijn.»

« De geheele zaak, wanneer zij namelijk in de genoemde openings-rede van den president voorkomt, zal van zelve het onderwerp van parlementaire uitleggingen worden; en het is alsdan te hopen, dat onze ministers de waarheid in haar geheel zullen doen kennen.»

— De kamer der afgevaardigden heeft zich heden onledig gehouden met de discussien over het wets-ontwerp, betrekkelijk het uitsluitend privilege van het bereiden en verkoopen van tabak.

— Telegrafische berigten uit Baijonne, van den 3den dezer, melden, dat het garnizoen van Irun een uitval op Vessa gedaan heeft, waarbij eenige Carlistische manschappen gesneuveld zijn. Twee krijgsgesneuvelden zijn dadelijk doodgeschoten geworden. — *Zumala-Carreguy* is in de omstreken van Vittoria, waar hij eenige manschappen tracht te ligten. *Don Carlos* was den 1sten te Huici. De troepen der koningin zijn steeds in den omtrek van Estella.

Van den 6den Januarij.

Men leest heden in de dagbladen, dat de laatste gesprekken van den koning met den heer *de Talleyrand* geen beter gevolg hebben gehad dan de vorige; dat de gewezen ambassadeur te Londen naar Rochecotte terugkeert. Men verzekert nog altijd, dat de generaal *Sebastiani*, thans gezant te Napels, nu als ambassadeur naar Londen zal gaan.

— Daar de weggezonden kweekelingen van de Polijtechnische school nader eene verklaring ingezonden hebben, dat zij zich aan het reglement willen onderwerpen, keeren zij thans naar die school terug. Van een twintigtal is echter de verklaring niet voldoende geoordeeld, en deze hebben veertien dagen tijd bekomen om zich te bedenken.

— In de kamer der afgevaardigden worden de beraadslagingen over het ontwerp van wet, betrekkelijk de monopolie van den tabak, voortgezet.

AMSTERDAM, den 8den Januarij.

Beurs van den 7den Januarij.

Holland. Alle onze binnenlandsche schuldbrieven blijven gezocht; $2\frac{1}{2}$ pCt. à $54\frac{3}{8}$, $\frac{7}{8}$, $\frac{3}{8}$ in posten verhandeld; 5 pCt. $100\frac{3}{8}$ à $1\frac{1}{8}$ goed te plaatsen; in kansbiljetten houdt de willigheid aan; de prijs derzelve blijft stijgend, $34\frac{5}{8}$ à $\frac{3}{4}$ f; beide sijndikaat gezocht, oude $93\frac{1}{4}$, $\frac{1}{8}$ en $\frac{3}{8}$ gedaan; nieuwe $76\frac{3}{8}$, $\frac{7}{8}$ à $\frac{1}{2}$ gesloten; aandeelen handel-maatschappij 103 gedaan.

Spanje. 5 pCt. perpetuelen hadden in het begin eene neiging tot verdere prijsverbetering, doch vielen wederom tot den prijs van gisteren terug, hetwelk $44\frac{3}{4}$ was; 3 pCt. gezocht voor Duitsche rekening, $27\frac{1}{4}$ en $\frac{3}{8}$ gedaan; uitgestelde souteneerden zich op hun verhoogd standpunt, en bleven zelfs nog iets williger dan gisteren: $14\frac{1}{2}$ à $\frac{5}{8}$. Obligatiën-cortes gevraagd voor Belgische rekening, $42\frac{1}{4}$, $\frac{1}{8}$, $\frac{3}{8}$, $\frac{1}{8}$ gebleven; coupons derzelve $25\frac{1}{4}$ à $\frac{3}{8}$ pCt.

Oostenrijk. Alle schuldbrieven van dezen staat gezocht; doch bepalen zich de afdoeningen tot slechts kleine partijjes; 5 pCt. metallieken 99 gedaan; $2\frac{1}{2}$ pCt. dito $53\frac{1}{2}$ à $\frac{5}{8}$; Weenerbank 5 pCt. bij *Goll en Comp.* $101\frac{1}{2}$; dito 4 pCt. $88\frac{3}{4}$ gedaan; nieuwe Weener aandeelen 698 à 700 f.

Russische fondsen als gisteren; oude Russen $103\frac{3}{4}$ à $\frac{7}{8}$; nieuwe 104 à $\frac{1}{8}$; Russen van 1831 en 1833 $98\frac{1}{4}$ à $\frac{3}{8}$; roebels $67\frac{1}{8}$ à $\frac{1}{4}$; dito certificaten $69\frac{1}{8}$ à $\frac{1}{4}$.

Brazilië vrij gewild: $79\frac{1}{2}$, $\frac{5}{8}$, $\frac{3}{8}$ gedaan, en bleven tot den hoogsten koers, met koopers in de overige; in Zuid-Amerikaansche fondsen had echter geene beweging plaats, en blijft zelfs de handel daarin zeer stil en bepaalt zich alleen tot kleine postjes.

Beurs van den 8sten Januarij.

Nieuws was er niets ter beurs bekend; echter hebben alle effecten hune gunstige stemming vervolgd: alle onze binnenlandsche bij veel handel gewild.

Spaansche schuldbrieven ook gezocht; zeer belangrijk hooger waren Fransche uitgestelde, waarin aanzienlijke posten voor Belgische rekening aangekocht werden; de oorzaak dezer prijsverbetering is mij onbekend.

Prijzen der effecten:

Holland $2\frac{1}{2}$ pCt. $54\frac{3}{8}$ à $\frac{5}{8}$; 5 pCt. $100\frac{3}{8}$ à $\frac{1}{4}$; kansbiljetten $24\frac{1}{2}$; oude sijndikaat $93\frac{1}{4}$ à $\frac{3}{8}$; nieuwe $76\frac{3}{8}$ à $\frac{3}{4}$.

Spanje. 5 pCt. perpetuelen $41\frac{1}{4}$ à $\frac{3}{8}$; 3 pCt. $27\frac{1}{2}$ à $\frac{5}{8}$; uitgestelde van $15\frac{3}{4}$ tot $16\frac{3}{4}$ oprekloppen, en bleven tot dezen prijs met koopers; obligatiën-cortes $42\frac{1}{4}$; coupons $25\frac{1}{4}$.

DORDRECHT, den 7den Januarij.

Omtrent het lot van den *Pylades* zijn ons van eene geachte hand uit Rotterdam, onder dagtekening van gisteren, nog medegedeeld de navolgende bijzonderheden:

« Het was Vrijdag namiddag ten half 3 ure, toen de loots het schip verliet, en omtrent een uur daarna ontdekte men water in de machinekamer, en 18 d. water bij de pompen. Deze, ten getalle van 6, werden dadelijk aan den gang gebragt; doch, niettegenstaande het aanhoudend pompen, was het schip des avonds ten 11 ure reeds vol water en moest verlaten worden, zonder iets hoegenaamd te kunnen bergen. Het schip zit nu aan den uiterste punt van den Ooster, waar dezelfs schoorsteen zichtbaar is; en men is stellig geresolveerd, alles te beproeven om het te ligten. Reeds heeft men alhier aanvraag gedaan naar kofschepen om voor ligters te dienen, doch tot hiertoe heeft men, zooveel mij bekend is, er nog geenen kunnen bekomen, daar de schipper de expeditie in dit seizoen voor te gevaarlijk beschouwen. — Het schip was groodeels te Londen, ongeveer voor f 300,000, tegen alle gevaar, en zoo te Amsterdam als Rotterdam voor ruim f 100,000 op behouden varen verzekerd.

Arnhem, den 7. Januarij 1835.

Het zoude voorzeker weinige bekendheid met den geest des tijds aan den dag leggen, indien men wilde loochenen, dat in de dagen, die wij beleven, twee geheel van elkander verschillende, ja in openbaren tweestrijd met elkander staande grondbeginselen de handelingen der onderscheidene regeringen en volkeren van Europa, naar hunne onderscheidene wijze van zien en de onderscheidene gesteldheid van zaken, waarin zij zich bevinden, meer of min altans, besturen. Van deze twee grondbeginselen begeert het ene niet slechts een gedurig vooruitgaan op de baan der verbeteringen en hervormingen, maar, als het ware in bestendigen kampstrijd tegen al wat van vroegere tijden tot ons gekomen is, begeert het de verwoesting en verguizing van al wat vroeger bestond en als zoodanig bestaan is gebleven; en, wel verre van daarvoor iets veilig en zekers in de plaats te stellen, werpt het heden met denzelfden ijver omverre, wat het gisteren aanprees en opbouwde. Het andere grondbeginsel erkent niets voor heilig en goed, dan wat van vorige, meestal reeds ver af gelegene, tijden tot ons gekomen is; beroept zich in alle soorten van zaken en bij alle vaststelling van regten op de verjaring, als de veiligste bron, waaruit al wat bestaat, en daarom juist, omdat het bestaat, ook moet blijven bestaan, moet worden afgeleid; en, eeuwig strijd voerende met

De steeds voortuitgaande verlichting en beschaving, erkent het aan dezelve geen invloed hoegenaamd toe, en hoezeer soms verpligt, stilzittende derzelver heerschappij te erkennen en te eerbiedigen, doet het zulks toch nooit anders, dan met innigen wrevel en spijt. Het is ons moeilijk, om in onze taal voor die beide grondbeginselen bewoordingen op te sporen, die geheel en al datgene aanduiden, wat dezelve juist kenschiet, wat derzelver eigenaardig kenmerk aantoon: het zijn beiden ook, in zeker opzigt, vreemde planten op Nederlandschen bodem, die daarom ook bij ons op geene het onderscheidend karakter in eens vaststellende benamingen aanspraak kunnen maken. Wij gaan daarom gaarne ter school bij onze Fransche naburen, die betere en geschiktere gelegenheid, dan wij, gehad hebben, om hetgeen bij hen ontstond, met zorg en liefde gekweekt en tot rijpheid gebragt werd, en thans nog bij hen, als in zijn ware Vaderland, thuis behoort, met gepaste namen te begifigen: en op hun voetspoor, noemen wij het eene der grondbeginselen het *revolutionnaire* en het andere het *anti-revolutionnaire*.

Hoe deze beide grondbeginselen van handelen in de staatkundige wereld ontstaan zijn; hoe zij daar eene zekere volmaaktheid bekomen hebben, en dat hun bestaan nog thans eene daadzaak is: dat alles laat zich gemakkelijk uit de geschiedenis der laatste halve eeuw afleiden.

Was de algemeene beschaving en verlichting in de laatste helft der achttiende eeuw in Europa tot zulk eenen graad toegenomen, dat met dezelve in geen beoorlijk verband meer stonden bijna al de regterlijke en staatkundige instellingen, van vroegere eeuwen en uit geheel andere tijden afkomstig: zulks had in eene dubbele mate plaats in Frankrijk. Nergens bijna had diezelfde beschaving en verlichting zich verder uitgebreid, dan daar; maar ook nergens bijna hadden regering en onderdanen minder juiste denkbeelden van ware staatkundige vrijheid: geene regering had onbepaakter magt en maakte van die magt, in lasse verwijftheid evende; onwaardiger gebruik; geene onderdanen lieten zich slaafscher beheerschen, en kusten, in laaghartige vleijerij zich zelven overtreffende, met meer ootmoed de hand, die hen onderdrukte en kastijde. Die staat van zaken konde niet blijven voortduren: en zij, die in de Fransche omwenteling niet een noodzakelijk gewrocht der tijden aanschouwen, hebben van dezelve wel geen juist denkbeeld opgevat. Maar die omwenteling, die, wanneer zij van de regering en de in den staat aanwezige hoogere magten ware uitgegaan en met verstand en beleid ware bestierd geworden, misschien, indien zulks bij eene natie als de Fransche, mogelijk is, ten zegen had kunnen verstreken, moest weldra, zoo als zij ondernomen werd, ten algemeenen vloek verstreken. Wat niet meer konde blijven bestaan, wat in strijd geraakt was met de billijke voordeelingen van den geest des tijds, werd omverre geworpen; maar met hetzelve werd vernield al wat op de heiligste regten gegrond was, al wat noodzakelijk met het heil, ja met het bestaan van den staat in onmiddellijk verband stond. Men wierp den troon omverre, en naauwelijks was hij gevallen, of geene eenige instelling bleef bestaan: niets, dat onaangeroerd bleef, niets, dat niet den doop op nieuw moest ontvangen. En al wat opgericht werd in de plaats van het bestaan hebbende, al was het uit zijnen aard nog zoo goed en prijzenswaardig, het moest, eer dat het behoort in werking had kunnen gebragt worden, voor iets anders al ras weder plaats maken. Deze staat van zaken heeft te lang geduurd, om voorbijgaande te kunnen genoemd worden; hij heeft veel te veel uitbreiding bekomen, dan dat hij, door oorzaken, van buiten aangevoerd, zoude hebben kunnen onderdrukt worden. Geheel de Fransche natie heeft de toen heerschende denkbeelden ingezogen: zij zijn het eigendom geworden van verschillende andere volkeren, die met haar, of door verwantschap van begrippen, of door staatkundige betrekkingen, in nauwere vereeniging stonden. Al wat sedert die geduchte omwenteling gebeurd is, hoezeer het soms, in Frankrijk ten minste, met roem en geluk is bekrond geworden, geeft desniet-tegenstaande de treurige ondervinding, dat men er, in het staatkundige op niets bestendigs meer rekenen kan. De magtige keizertroon, aan denwelken Frankrijk zoo oneindig veel verschuldigd is, moest instorten, omdat Frankrijk niet verkoos, het werk zijner eigene keuze als zoodanig te schragen. Het stambuis zijner oude vorsten, teruggekeerd in den schoot der natie, met dezelfde beginselen, die het sedert eeuwen angekleefd had, doch desniet-tegenstaande aan de vorderingen geboort gevende, die de geest des tijds aan hetzelfde deed, en aan Frankrijk gematigde en vrijzinnige instellingen scheukende, bleef het voorwerp van niet uit te wisschen haat en niet te overwinnen afkeer. En toen het eindelijk ten tweeden male had moeten wijken van den vaderlandschen bodem, werd deze gewichtige omstandigheid op nieuw de leus tot hernieuwden aanval op de meeste, zelfs de heilzaamste der bestaande instellingen, en wat nog door den spoedig voortgaanden drang der tijden, bij zulk eene gesteldheid van zaken en bij zulk een karakter der natie, zal moeten gesloopt worden: dat kan slechts de duistere toekomst leeren. In de Frankrijk omgevende volkeren gaat men misschien met nog grootere reuzenstappen dit doel der algemeene slooping van het bestaande te moeten, en het *revolutionnaire* grondbeginsel wint, ondanks den zwakken tegenstand der regeringen, ja soms bij hun onvoorzigtig medewerken, dagelijks veld.

De benaming alleen overtuigt ons reeds, dat het *anti-revolutionnaire* grondbeginsel ontstond ten gevolge van het bestaan en gevaarlijk worden van het tegenovergestelde beginsel. Toen de Fransche omwenteling derzelver schadelijke beginselen luid verkondigde; toen men vreesde, dat zij ook elders zouden veld winnen, en deze vrees misschien reeds door de daad geregvaardigd was: ontstond er een groot verband tusschen de magtigste regeringen van Europa tot beteugeling dier zelfde omwenteling. Ten regte of ten onregte (want er is wel geen vraagstuk moeilijker te bealissen dan dat van het regt der naburige staten, om daar tusschen beiden te treden, waar inwendige beroeringen ook voor die naburen gevaarlijk worden), genoeg, het geschiedde; en dit verband, waaraan ook verschillende volkeren uit overtuiging en met geestdrift deel namen, hoe ongelukkig ook in deszelfs eerste bedrijven, mocht naderhand door volharding over diezelfde omwenteling eene volkomene zegepraal erlangen. Doch naauwelijks was die zege behaald, of het *anti-revolutionnaire* grondbeginsel vertoonde zich in al deszelfs kracht; waar het maar eenigzins doenlijk was, zag men terugkeer tot het sedert lang afgeschafte en niet meer bestaande, ja welks herleven men niet meer mogelijk had geacht. Overal trok men te veld, met reuzenmagt gewapend, tegen de zwakke overblijfselen van oproerige verbindingen; men waande de grootste gevaren voor zich te zien, waar misschien niet het geringste gevaar aanwezig was; vrijzinnige instellingen, aan de verwachting der volkeren toegezegd, werden teruggehouden, en in derzelver plaats regbanken opgericht, die met harde vonnissen straffen, waar wel meer dwaling van het verstand dan van het hart plaats greep. Doch alles wat Europa daarvan vertoonde, was wederom niets tegen hetgeen in Frankrijk gebeurde. Naauwelijks waren alle takken van het bestuur in handen van hen, die in dertig jaren niets vergeten noch geleerd hadden, of de onmiskenbare strekking tot den algeheelen terugkeer tot al het vroeger bestaande liet zich overal blijken. Al was het juist de wijsheid des konings, die zulks trachtte te beletten, al konde hij het zelfs eenigen tijd tegenhouden, niets was op het laatst tegen den aandrang van den magtigen stroom bestand; hij dreigde al, wat de omwenteling goeds had achter gelaten, mede te slepen, en in godsdienstige en burgerlijke vrijheid was men in weinige jaren met reuzenschreden teruggegaan, tot dat men, in eens den geest der omwenteling den doodsteek willende toebrachten, hem met nieuwe kracht zag ontwaken, en over zijnen verbaasden vijand eene bloedige zege behalen. Sedert moest het *anti-revolutionnaire* grondbeginsel tijdelijk den Franschen bodem ruimen, doch het is er daarom ver van verwijderd, dat hij van Europa's grond verbannen zoude zijn, en niet in menigen zijner magtigste staten nog de heerschappij zoude voeren.

Waar zulke grondbeginselen, elk op zich zelve verderfelijk voor het heil der volkeren en het wel begrepen belang der troonen, met elkander in gedurige botsing geraken, en eeuwig in strijd zijn op leven en dood, daar heeft elke staat te vrezen, dat hij in dien strijd, zal worden medegesleept en eindelijk het slagtoffer van denzelven wordt. Maar wil eene natie zooveel mogelijk zich vrijwaren van dien gevaarlijken invloed, dan moet zij er zich aan gelegen laten zijn, al datgene in haren boezem zorgvuldig te vernietigen (en waar het bestaat, deszelfs invloed te vernietigen) wat aan dien strijd voedsel geven kan; zij moet zorgen, dat die gevaarlijke grondbeginselen bij haar geen voedsel kunnen vinden; en bij gebreke van dien van zelve moeten plaats maken voor goede en heilzame grondbeginselen. Het zij ons vergund, bij eene volgende gelegenheid, de toepassing dezer waarheid op de tegenwoordige gesteldheid van ons vaderland te maken.

P. P. P.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 8 Janu. 0 El 8 Palm 5 Duim; gewassen 5 Duim; gevallen 0 D
Den 9 dito 0 El 7 Palm 6 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 0 D

Op heden overleed, alhier, in den onderdom van 67 Jaren, Mr. **WILLEM FREDERIK BARON ROELL**, A. L. Mag. Phil. Doctor, Minister van Staat, President van de Eerste Kamer der Staten-Generaal, Kanselier der orde van den Nederlandschen Leeuw, Grootkruis van gemelden andere vreedende orden, Lid der tweede Klasse van het Koninklijk Nederlandsch Instituut en andere geleerde Genootschappen.

De zeer uitgebreide betrekkingen van den overledene, hebben denzelven stellig doen verlangen, dat deszelfs overlijden alleen op deze wijze zoude worden bekend gemaakt.

AMSTERDAM, den 3den Januarij 1835.

Trof mij, op den 12den December l. l., de gevoelige slag van het overlijden van mijnen geliefden tweeden Zoon: heden werd ik andermaal met mijne Kinderen en Behuwd-Zoon in diepe droefheid gedompeld, door het afsterven van mijnen hartelijk geliefden Echtgenoot **JAN HENDRIK NIEUWENHUY**S, aan de gevolgen van een langzaam verval van krachten en bijkomende koorts, in den ouderdom van 46 jaren, na eene genoegelijke echtvereeniging van ruim 25 jaren.

ZUTPHEN,
den 4den Januarij
1835.

Wed. J. H. NIEUWENHUY.
Geb. TER HONST.

Heden overleed, in den ouderdom van 84 jaren en 7 maanden, Vrouw **CATHARINA GAILLARD**, laatstelijk Weduwe van den Wel Edelen Heer C. H. DONZEL.

Den Haize WESTERVELD, bij ARNHEM, den 8ten Januarij 1835.

§ § § **COMMISSARISSEN** tot den **STRAATWEG** van **DEVENTER** over **ZUTPHEN** naar **WINTERSWYK**, brengen ter kennis van de Houders der Aandeelen op voornoemden Straatweg, dat de Coupons, verschenen 1 Januarij 1835, door den Thesaurier zullen worden aangenomen tegens uitbetaling van f 22-50.

§ § § Men verlangt **TE HUREN** een voor Zomer- en Winter-verblijf geshikte **WONING** of **BUITENGOED**, gelegen in de omstreken of tusschen de Steden **Arnhem**, **Zutphen** en **Deventer**, watervrij gelegen. Opgave te doen, onder de letters **V K**, ter Boek- en Courant-Drukkerij van **C. A. THIEME**, te **Arnhem**.

§ § § De trekking der 1ste Klasse 164ste Loterij, begint op den 19den dezer; ter verkrijging van **LOTEN**, vervoegen men zich ten Kantore van den gekwalificeerden Collecteur **G. J. DIBBETS**.

§ § § De Ondertekende, oudste distillateur van het echt **E A U DE COLOGNE**, vroeger associé der firma **J. MARIA FARINA**, heeft bij den heer **SANDERSELEBEN**, in het **Zwijnschoofd** te **Arnhem**, en wel uitsluitend voor deze stad, gevestigd een derdt van zijn vermaard **E A U DE COLOGNE** en **E A U DE COLOGNE DOUBLE à la ZANOLI**. Op de uitstekende hoedanigheden van het laatste vermeent hij het geëerde publiek vooral te moeten opmerkzaam maken.

Bij deze gelegenheid acht hij het niet overtollig nog aan te merken, dat hij reeds sedert vele jaren met het beste gevolg afgezien heeft van de zoo zeer gemisbruikte firma **FARINA**, onder welke naam aan het geacht publiek meermalen onechte en schadelijke fabrikaten worden aangeboden.

Keulen, den 1sten Januarij 1835.

CARL ANTON ZANOLI,
Koninkl. Pruis., Keizerl. Russisch en
Keizerl. Oostenrijksch gebreveteerd Le-
verancier van **Eau de Cologne**.

§ + § **J. J. MINKENHOFF**, thans uitgekapt bij **H. REENS**, in de Kerkstraat te **Arnhem**, maakt het geëerde publiek bekend, dat hij voornemens was om niet langer te blijven dan tot Vrijdag den 9den Januarij; door den drukken verkoop en het aanhoudende bezok der Ingezetenen dezer Stad, heeft hij echter besloten zijn verblijf alhier nog te verlengen uiterlijk tot Dingsdag, den 13den dezer. Verzoekt een ieders gunst en aanbeveling, en belooft eene prompte en civiele bediening.